

[Svend Erik Hovmand]

denne million, en femtedel af Danmarks befolkning: I skal ikke have mulighed for at overtage jeres egen ejendom og eje jeres egen bolig? Hvad er ideen med denne diskrimination?

Socialdemokratiet har ved mange lejligheder talt meget om behovet for en spredning af ejendomsretten, og så kommer man her med et forslag, som virkelig forhindrer en spredning af ejendomsretten, og som faktisk mere end noget andet forslag, vi har set i nyere tid, dæmmer op for en effektiv spredning af ejendomsretten, dæmmer op for fremme af den private opsparing, som vi i høj grad også har behov for i dette samfund i disse år, dæmmer op for en privat investering i byfornyelse, som vi sandelig også har behov for i disse år. Jeg kan godt se, at boligministeren ser betænkelig ud, og jeg forstår godt hvorfor. Det skyldes bare tanken om de mange store milliardbeløb, der skal anvendes, hvis byfornyelsen skal gennemføres efter boligministerens tanker med tilskud fra det offentlige. Nu glider der en mulighed for, at man fra privat side kunne have finansieret en meget væsentlig del af denne byfornyelse, af hænde.

Men sig mig: er det, fordi man har ladet sig skræmme af LO og nogle avisoverskrifter om urimelige spekulationsgevinster eller fupmoderniseringer? Er det virkelig det, der er baggrunden for, at socialdemokratiet kommer med dette lovforslag? Hvis det er det, hvorfor kom man så ikke med et forslag mod disse enkeltstående tilfælde i stedet for at lade hele landet lide under et diskriminerende forbud?

Og hvad har et permanent stop for ejerlejligheder i øvrigt at gøre med de øvrige pristoplove? Ejerlejlighedsloven forbedrer ikke betalingsbalancen med én eneste krone; til gengæld øger den arbejdsløsheden, fordi moderniseringsarbejder nu ikke gennemføres, og samtidig forhindrer man, som jeg nævnte det før, en spredning af ejendomsretten og en tiltrængt forbedring af den private opsparing. Jeg synes, det er svært at finde nogen saglige begrundelser for, at socialdemokratiet, så kort efter at man har indgået et boligforlig, nu ønsker at bryde forliget. Jeg synes, det er vanskeligt at finde en saglig argumentation for den forargelse, som man i øjeblikket møder fra flere socialdemokraters side, og jeg synes, der er grund til at understrege, at dette

lovforslag ikke alene indebærer en stor gene for mange ejere – her har vi hele diskussionen om ekspropriation, som jo meget klart har vist os, at de fremmeste eksperter i justitsministeriet ikke har kunnet afvise, at grundlovens § 73 havde kunnet komme i anvendelse i forbindelse med denne lov – men forslaget drejer sig også om hensynet til lejerne, hensynet til den ene million mennesker, der bor i de 400.000 lejligheder, der potentielt er berørt af dette lovforslag, de 400.000 lejligheder, som nu ikke får mulighed for at blive udstykket. Jeg tror ikke på, at en væsentlig part af disse ville være blevet udstykket alligevel, men det er oplagt, at mange af dem havde haft muligheden for det, hvis ikke dette lovforslag blev vedtaget. Jeg kan ikke se ideen i, at man gennemfører en diskrimination over for de mange mennesker, der bor i disse lejligheder.

Lad mig slutte med at sige, at det radikale venstres ordfører, hr. Dræbye, sagde for et øjeblik siden fra denne talerstol, at det var vigtigt, at det radikale venstres ændringsforslag blev vedtaget, for hermed ville en væsentlig begrundelse for ekspropriation falde væk. Sådan måtte jeg opfatte hr. Dræbyes udtalelser. Det blev de ikke, og så må man vel gå ud fra, at hr. Dræbye og det radikale venstre stadig væk er af den opfattelse, som vi andre også har givet udtryk for, at der er en begrundelse for og en tvivl om ekspropriation, en tvivl, som justitsministeriets embedsmænd også har givet udtryk for. Man har ikke kunnet afvise, at grundlovens § 73 kan finde anvendelse på denne lov. Jeg kan forstå, at det radikale venstre nu også er af samme opfattelse, hvilket jeg bifalder.

Keld Andersen (KF):

Jeg har vist ved såvel første som anden behandling af dette lovforslag tilkendegivet, hvad det konservative folkeparti synes om det, og det skal jeg ikke gentage her ved tredje behandling. Jeg skal blot sige, at når situationen her ved tredje behandling er den, at en række partier har besluttet at benytte sig af forretningsordenens § 15, stk. 5, og indsamle de nødvendige underskrifter for at få et sådant lovforslag udsat, indtil der har været afholdt nyvalg til folketinget, er det, fordi vi i det konservative folkeparti er af den ganske bestemte opfattelse, at dette lov-